

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/76/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316204548
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8316204548.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovovej a sudkýň JUDr. Gabriely Klenkovej PhD. a JUDr. Jany Burešovej, v spore žalobcu: Československá obchodná banka a.s., so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, zastúpeného spoločnosťou HMG LEGAL s.r.o., so sídlom Červeňová 14, 811 04 Bratislava, IČO: 35 885 459, proti žalovanému: P. Y., O.. X.X.XXXX, V. L. XXX XXX XX B., o zaplatenie 730,46 eura s príslušenstvom, takto o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 15C/182/2016-89 zo dňa 19.5.2017

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou súdu doručenu dňa 12.5.2016 domáhal toho, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 730,46 eura s riadnym úrokom vo výške 19,50 % p.a. z istiny 403,60 eura od 5.5.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8 % p.a. zo sumy 629,69 eura od 5.5.2016 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že poskytol žalovanému na základe Oznámenia o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte finančné prostriedky do výšky úverového limitu 497,91 eura vo forme čerpania Kreditnej karty. Nakoľko žalovaný poskytnutý úver nespĺcal a bol v omeškaní s vrátením viac ako dvoch splátok a súčasne jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace Listom - Oznámením o zosplatnení úveru, žalobca vyhlásil celú svoju pohľadávku za splatnú k dátumu 20.12.2013. Napriek výzvam žalobcu žalovaný dlžnú sumu neuhradil. Dlžná suma z Kreditnej karty vo výške 730,46 eura je vyčíslená ku dňu 4.5.2016. Táto suma pozostáva z nesplatennej istiny vo výške 403,60 eura, úrokov z úveru vo výške 226,09 eura, úrokov z omeškania vo výške 100,77 eura.

Súd konštatoval, že žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že je v zlej finančnej situácii a žiada o splácanie dlhu v splátkach.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca žalovanému na základe žiadosti č. XXXXXXXXXXR o ČSOB Kreditnú kartu zo dňa 23.8.2007 poskytol úver vo výške 15.000,- Sk (497,91 eura) s čerpaním od 23.8.2007 a dňom splatnosti vždy k 20. v mesiaci s výškou úrokovej sadzby 22,50 % p.a., debetnou úrokovou sadzbou 30 % p.a. a so sadzbou úrokov z omeškania 15 % p.a.

Na výzvu súdu adresovanú žalobcovi, aby bolo súdu oznámené, akú celkovú sumu, na základe kreditnej karty žalovaný vyčerpal a akú sumu už žalovaný uhradil. Žalobca uviedol, že žalobou uplatňovaná suma 730,46 eura pozostáva z nezaplatennej istiny vo výške 403,60 eura, nezaplatených riadnych úrokov vo výške 226,09 eura, nezaplatených úrokov z omeškania vo výške 100,77 eura. Nezaplatená istina vo výške 403,60 eura predstavuje nezaplatenú časť poskytnutého úveru, k čerpaniu ktorého bol žalovaný oprávnený od 23.8.2007 na základe Oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania, a to až do výšky úverového limitu 497,91 eura. Nezaplatené riadne úroky vo výške 226,09 eura boli účtované odo dňa prvého čerpania úveru od 24.8.2007 do 4.5.2016. Úroky z omeškania vo výške 100,77 eura boli počítané z nedoplatkov na splátkach riadnych úrokov. Prvýkrát sa žalovaný dostal do omeškania s platením splátky istiny splatnej k 20.4.2008, za čo mu boli účtované úroky z omeškania vo výške 0,01 eura,

následne si záväzok vyplývajúci mu z úverovej zmluvy splnil k 20.6.2008, avšak opätovne sa dostal do omeškania. Žalobca doložil súdu aj špecifikáciu pohľadávky.

Súd prvej inštancie, citujúc ustanovenia Obchodného zákonníka - § 710, § 713, § 709, ustanovenie Občianskeho zákonníka - § 52 ods. 1,2, § 53 ods. 1,2, ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a článok 8 a 15 CSP uviedol, že mal preukázané, že došlo k uzavretiu zmluvy o úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou. Uviedol, že žalobca súdu nedoložil, ani na základe dvoch výziev, doklad o tom, akú sumu žalovaný reálne vyčerpал a doklad o tom, ako dospel k výške nárokov. Súd nemal za preukázané, ako žalobca dospel k požadovaným sumám, suma uvedená v oznámení o zosplatnení (176,55 eura) je pritom odlišná od uplatňovanej sumy v konaní (730,46 eura) a bez špecifikácie jednotlivých položiek a podrobnej, zrozumiteľnej platobnej histórie nie je možné posúdiť či a ako sa menila napr. výška istiny, úrokov a pod., preto žalobu zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP.

2. Voči tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca majúc za to, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav, resp. žalobcom predložené dôkazy nevykonal. Podľa žalobcu tvrdenie súdu nezodpovedá realite, spolu s podaním zo dňa 26.7.2016 predložil špecifikáciu pohľadávky, z ktorej vyplýva, akým spôsobom došlo k započítaniu jednotlivých súm na istinu, riadne úroky, úroky z omeškania, prípadne poplatky. Čerpanie a splácanie úveru žalovaným taktiež vyplýva z predloženého výpisu z úverového účtu, z ktorého je zrejmé, kedy a v akej výške žalovaný finančné prostriedky čerpal, t. j. kedy a v akej výške boli žalobcom žalovanému poskytnuté. Nie je teda pravdou, že žalobca nepreukázal či žalovaný čerpal finančné prostriedky jednorazovo alebo opakovane, alebo nepreukázal žalobou uplatnený nárok. Podľa žalobcu nie je teda možné stotožniť sa s tým, ako uviedol súd, že na základe jeho dvoch výziev nepredložil jediný doklad o tom, akú sumu žalovaný čerpal, ani ako dospel k výške jednotlivých nárokov. V danom prípade sa jednalo o úver formou kreditnej karty, ktorý je tzv. revolvingovým úverom, charakteristikou ktorého je to, že úver je čerpaný až do výšky úverového limitu ľubovoľne na základe potreby dlžníka, ktorý ho zároveň ľubovoľne, minimálne však vo výške 5 % z čerpaného úveru v danom období spláca. Žalobca riadne vysvetlil spôsob akým dospel k žalovanej sume a ako prebiehalo čerpanie na splácanie úveru. Súd taktiež pochybil keď v odôvodnení uviedol, že suma uvedená v oznámení zosplatnení bola vo výške 176,55 eura. Z predložených dôkazov je zrejmé, že sa jedná o dlžnú sumu uvedenú v poslednej výzve na zaplatenie dlžnej čiastky. Je nepochybné, že suma, ktorá bola žalovanému oznámená ako dlžná v oznámení o zosplatnení úveru sa do podania žalobného návrhu zmenila a vzrástla, keďže postupne narastajú žalovanému k dlžnej istine riadne úroky a z istiny riadnych úrokov aj úroky z omeškania. Súd podľa žalobcu postupoval nesprávne keď žalobu zamietol. V konaní došlo k predloženiu dôkazov, nie je tak možné stotožniť sa so záverom súdu, že nepreukázaná bola výška žalobou uplatňovanej sumy. Žiadal preto, aby odvolací súd, rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že jeho žalobe vyhovie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že s odvolaním nesúhlasí. Pohľadávku čo do výšky a dôvodu popiera a vznáša námietku premlčania.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného k jeho odvolaniu zotrval na skutočnostiach uvedených v jeho odvolaní. Argumenty žalovaného považuje za neopodstatnené.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru o existencii dôvodov pre zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku.

6. Ako vyplýva z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, súčasťou práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces je, aby súd vo veci na skutkový stav aplikoval platný a účinný právny predpis, objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutie z hľadiska relevantných predpisov, v zmysle zásady iura novit curia a starostlivo sa vecou zaoberal tak, aby poskytol účinnú právnu ochranu (II.ÚS 71/97, III. ÚS 64/2000, IV. ÚS 77/02, II. ÚS 249/04) pričom rozhodnutie všeobecného súdu musí uviesť dostatočné dôvody na základe ktorých je založené a vysporiadať sa s tými argumentmi účastníkov, ktoré sú vo veci relevantné (III. ÚS 119/03, IV. ÚS 115/03).

7. Súd prvej inštancie zamietnutie žaloby založil na argumentácii o nesplnení pokynu súdu k predloženiu dokladu o tom, akú sumu žalovaný reálne vyčerpал a ako dospel k výške jednotlivých nárokov. Z

obsahu spisu však nevyplýva, že by žalobca na výzvu súdu nereagoval. Na č.l. 28, 30, 53, 71 sú písomnosti, ktoré žalobca súdu zaslal ako podklad pre rozhodnutie vo veci a posúdenie nároku, ktorý bol predmetom konania. Nie je možné tak konštatovať, že by žalobca požiadavku súdu ignoroval. Ak mal súd prvej inštancie za to, že žalobcom zaslané podklady nepostačujú k posúdeniu dôvodnosti nároku, nič súdu prvej inštancie nebránilo v tom, aby svoju požiadavku sformuloval jednoznačne, konkrétne a v úplnosti tak, aby na ňu žalobca mohol reagovať spôsobom a vo forme pre súd postačujúcej. Takáto jednoznačná požiadavka vo vzťahu k žalobcovi, však súdom prvej inštancie formulovaná nebola, zo spisu to nevyplýva. Za tejto situácie bolo minimálne predčasné žalobu zamietnuť. Odvolaciemu súdu preto nezostávalo iné ako rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V priebehu ďalšieho konania súd prvej inštancie vec opätovne prejedná. Zaoberať sa bude listinnými dôkazmi, ktoré mu žalobca predložil na preukázanie svojho nároku. V prípade, že bude mať za to, že tieto podklady nezodpovedajú jeho potrebám, v tom zmysle, aby mohol posúdiť dôvodnosť žaloby, jednoznačne a konkrétne vyzve žalobcu k tomu, čo má byť objasnené a v akom rozsahu a vo veci opätovne, v závislosti od ďalšieho priebehu a aktivity strán sporu rozhodne.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o nároku na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. CSP).

8. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa